

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for en sidste kort bemærkning til ministeren – hun får lejlighed til senere at svare fru Birthe Rønn Hornbech – og derefter fru Anne Baastrup til ministeren.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, ministeren taler udenom, for problemet er jo ikke, om der er nogen børn eller ej, der får problemer. Ministeren siger selv, at det kan man nok ikke finde nogen eksempler på, og derfor må man igen spørge sig selv: Hvorfor i alverden så lave lovgivning, hvis der ingen problemer er?

Det, der er problemet for adoptivbørnene og for foreningerne på det her område, er, at der ikke længere er ligestilling mellem biologiske børn og adoptivbørn, og så er det fuldstændig ligegyldigt, om grænsen er 4 år eller 6 år eller 8 år eller 10 år. Man skal altså til at forklare afgiverlandene, at i Danmark behandler vi biologiske børn og adoptivbørn forskelligt.

Det er det, der er problemet, må jeg sige til integrationsministeren, og derfor vil jeg gerne vide, om det virkelig er sådan, at Justitsministeriet har sagt til Integrationsministeriet, at der her ingen problemer er, at vi ikke vil få nogen problemer med den her lovgivning. I så fald kan jeg ikke forstå, hvorfor jeg ikke kan få høringsvaret over.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror nok, ministeren undervurderer de problemer, det rent faktisk giver. Det kan godt være, at Integrationsministeriets embedsmænd har fuldstændig styr over det, men hver gang vi ændrer på adoptionslovgivningen, så har vi rent faktisk et meget tæt samarbejde med de adoptionsorganisationer, der er i felten.

Kl. 16.15

Hver gang har vi også diskussion om, hvorvidt det kommer til at betyde, at donorlandene ikke vil være interesserede i, at vi kan få lov til her i Danmark at adoptere deres børn. Det er jo sådan, at de donorlande, vi har rundtomkring i verden, lægger meget vægt på, at de børn, der så kommer til Danmark, bliver behandlet ordentligt og ikke bliver udsat for diskrimination. Det er lige præcis det, vi ser på med meget stor alvor, for det er faktisk vigtigt, at vi stadig væk er

et land, hvortil donorlandene med glæde vil sende børn til adoption.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

I mit oprindelige forslag var der ingen særregler om adopterede, men da Socialdemokratiet gjorde opmærksom på, at der var et ønske hos adoptionsforeningerne om at gøre en undtagelse, kontaktede vi den største adoptionsforening og fandt ud af, at hvis man satte grænsen ved 4 år, så løste man stort set alle problemer. Nu har vi så løftet grænsen til 6 år, så løser vi endnu flere problemer. Så ingen skal sige, at der ikke har været kontakt til adoptionsforeningerne.

Ud over, at man ikke kan nævne et eneste eksempel på en person, som kommer til at savne den ekstra lempelse, som her ønskes for de sidste 5 pct., som bliver adopteret som store børn, så savner vi også et eksempel på bare et enkelt land, som kunne drømme om at standse adaptioner til Danmark, fordi de sidste 5 pct. ikke får to lempelser, men kun én lempelse. Hvad er det for et land? Jeg vil æde min gamle hat på, at det ikke vil være muligt at opdrive et land på kloben, som vil afvise at lade børn adoptere til Danmark, fordi de ikke fik en dobbelt lempelse her i december. Det er simpelt hen for teoretisk, det vi drøfter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Søndergaard til fru Sophie Hæstorp Andersen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har som sagt fuld respekt for realpolitik. Jeg har fuld respekt for, at hvis der er blevet lavet noget, der er noget værre møg, måske også noget møg, man selv har følt sig tvunget til at gå med til, reparerer man på det så langt, man kan komme. Derfor har jeg også respekt for, at Socialdemokratiet har prøvet at lempe for forskellige grupper, der bliver ramt af den lovgivning. Respekt for det.

Men hvis vi skal have klarhed over, hvad der er Socialdemokratiets position, så må vi også kunne få et klart svar på, om grunden til, at man lige præcis lander ved de 6 år, er, at man mener, at de 6 år er rigtigt, eller om det bare er, fordi man ikke kunne komme videre. Det er derfor, jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører skal svare på det spørgsmål, jeg har stillet, og det er jo et meget simpelt spørgsmål: Vil Social-